

Nr 209.

Av herr **E. A. Nilson** i Örebro, *angående avlöningen för till tjänstgöring inkallad reservpersonal, tillhörande marinen.*

Det har varit en strävan från riksdagens sida att bringa avlöningsbestämmelserna för personalen vid armén och vid marinen i bästa överensstämmelse med varandra. Sådana motsättningar, som ännu kvarstå, synas därför, i den mån så är möjligt, böra utplånas.

En dylik motsättning förefinnes beträffande reservpersonalens avlöning. I kungl. förordningen angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal stadgas nämligen i § 16, att den arméns personal, varom här är fråga, åtnjuter under färd i och tjänstgöring med trupp lön och dagavlöning med samma belopp, som fast anställd personal av motsvarande grader i lägre löneklassen inom graden vid liknande tillfällen äger åtnjuta; dock att lön icke utgår till den, som tillträtt pension. Lön beräknas för dag med $\frac{1}{365}$ av årsbeloppet. Beträffande marinens personal i reserven är däremot i reglemente för marinen, del I stadgat, att reserven tillhörande personal, som efter kallelse inställt sig till tjänstgöring, därunder åtnjuter enahanda avlöning och övriga förmåner som innehavare av motsvarande grad av fast anställd personal, det vill säga förutom lön och dagavlöning även inkvarteringsbidrag, ersättning för ved och ljus m. m.

Vid ett mera flyktigt studium av detta ärende har jag icke kunnat finna, att det varit riksdagens avsikt, att bestämmelserna för marinens reserver skulle få den vida innebörd, som, såsom påvisats, har blivit fallet.

Under vördsam anhållan, att riksdagens vederbörande utskott närmare formulerar de erforderliga bestämmelserna, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta, att marinen tillhörande personal i reserven skall under inkallelse till tjänstgöring erhålla avlöning efter enahanda grunder, som äro gällande för arméns reserver av befäl och civilmilitär personal.

Stockholm den 26 januari 1917.

E. A. Nilson.
